

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פיסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

זבחים-כל הפסולין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כוס אחד היה ממלא מדם התערובת, שאם ישפך אחד מהם נמצא שהוא מכשירו.	גופא: תניא, רבי יהודה:										
והלא לא נתקבל בכל?	אמרו לו לרבי יהודה:										
מנא ידעי?											
אלא, שמא לא נתקבל בכלי?											
אף אני לא אמרתי אלא כשנתקבל בכלי.	אמר להן: [רבי יהודה]										
והוא גופיה מנא ידעי?											
כהנים זריזין ועבדין הייא ומשתפכין.											
והלא דם התמצית מעורב בן											
רבי יהודה לטעמיה											
דם התמצית קרי דם	דאמר: [רבי יהודה]										
דם התמצית באזהרה	דתניא: [רבנן]										
בכרת.	רבי יהודה:										
מודה רבי יהודה לענין כפרה שאינו מכפר, שנאמר: (דברים יב) כי הדם הוא בנפש יכפר, דם שהנפש יוצאה בו קרוי דם, שאין הנפש יוצאה בו אין קרוי דם	והאמר ר' אלעזר:										
אלא רבי יהודה לטעמיה											
אין דם מבטל דם.	דאמר: [רבי יהודה]										
לדבריכם, למה פוקקין העזרה?	אמר להם רבי יהודה:										
שבח הוא לבני אהרן שיהלכו עד ארכובותיהן בדם.	אמרו לו:										
והא דם הוי חציצה											
לח הוא ולא הוי חציצה											
הדם, והדיו, והדבש, והחלב - יבישין חוצצין, לחין אין חוצצין.	דתנן:										
והא קא מיתוסי מאנייהו											
היו בגדיו מטושטשין ועבד - עבודתו פסולה	ותנן:										
וכי תימא דמדלו להו											
(ויקרא ו) מדו - כמדתו, שלא יחסר ושלל יותיר	והתניא:										
בהולכת אברים לכבש, דלאו עבודה היא.											
ולא?											
(ויקרא א) והקריב הכהן את הכל - זו הולכת אברים לכבש	והתניא:										
אלא בהולכת עצים למערכה, דלאו עבודה היא.											
ולעבודה היכי אזלי?											

מקרא-key: disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

זבחים-כל הפסולין		Talmud Navigator												
ממרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
אזלי איצטבי.													◊	לה.
השוחט את הזבח לאכול דבר שאין דרכו לאכול, ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר - כשר	[רבנן]												■	לה.
פוסל.	רבי אלעזר:												■	לה.
לאכול דבר שדרכו לאכול, ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר פחות מכזית - כשר.													■	לה.
לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית - כשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין.													■	לה.
השוחט את הזבח לאכול כזית מן העור ומן הרוטב, ומן הקיפה ומן האלל, ומן העצמות ומן הגידין, ומן הקרנים ומן הטלפים, חוץ לזמנו וחוץ למקומו - כשר, ואין חייבין עליהן משום פיגול ונותר וטמא.													■	לה.
השוחט את המוקדשין לאכול שליל או שיליא בחוץ - לא פיגל.													■	לה.
המולק את התורין לאכול ביציהן בחוץ - לא פיגל.													■	לה.
חלב מוקדשין וביצי תורין - אין חייבין עליהן משום פיגול ונותר וטמא.													■	לה.
פיגל זבוח נתפגל השליל, בשליל - לא נתפגל הזבח. פיגל באלל נתפגלה מוראה, במוראה - לא נתפגל אלל. פיגל באימורין נתפגלו פרים, בפרים - לא נתפגלו אימורים.	רבי אלעזר:												◊	לה.
לימא מסייע ליה:													◊	לה.
ושוים, שאם חישב באכילת פרים ובשריפתן - לא עשה ולא כלום	[תניא]												◊	לה.
מאי לאו הא חישב באימורים נתפגלו פרים													◊	לה.
לא, הא חישב באימורין - נתפגלו אימורין עצמן.													◊	לה.
פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים מועלין בהן משהוקדשו, נשחטו - הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כיפורים ובלינה	ת"ש:												◊	לה:
מאי לאו לינת בשר, וש"מ: מגו דפסלה בלינה, פסלה בה מחשבה													◊	לה:
לא, לינת אימורים.													◊	לה:
כולן מועלין בהן על בית הדשן עד שיותך הבשר	הא מדקתני סיפא:												◊	לה:
מכלל דרישא לינת בשר													◊	לה:
מידי איריא? הא כדאיאת והא כדאיאת, רישא אימורים, וסיפא בשר.													◊	לה:
ואלו שאין מפגלין ואין מתפגלין: צמר שבראשי כבשים, ושער שבזקן תישים, והעור והרוטב והקיפה, והאלל והמוראה והעצמות, והגידין והקרנים והטלפים, והשליל והשיליא, וחלב המוקדשין וביצי תורין - כולן לא מפגלין ולא מתפגלין, ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא, והמעלה מהן בחוץ - פטור	מותיב רבה:												◊	לה:
מאי לאו לא מפגלין הזבח, ולא מתפגלין מחמת זבח													◊	לה:
לא, - לא מפגלין את הזבח, ולא מתפגלין מחמת עצמן.													◊	לה:
כולן לא מפגלין ולא מתפגלין	א"ה, הא דקתני סיפא:												◊	לה:
הא תו למה לי?													◊	לה:
ולישעמיך, אין חייבין עליו משום פיגול, הא תו למה לי? אלא אידי דבעי למיתנא נותר וטמא תנא פיגול, הכא נמי אידי דבעי למיתני המעלה מהן בחוץ, תנא נמי וכולן לא מפגלין ולא מתפגלין.													◊	לה:
השוחט את המוקדשים לאכול שליל או שיליא בחוץ - לא פיגל, והמולק את התורים לאכול ביציהם בחוץ - לא פיגל	רבא אמר, אף אנן נמי תנינא:												◊	לה:
חלב המוקדשין וביצי תורים - אין חייב עליהן משום פיגול נותר וטמא	והדר תני:												◊	לה:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת פיסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

זבחים-כל הפסולין		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הא שליל ושלילא - חייבים									ז		לה:
אלא לאו ש"מ: כאן מחמת הזבח, כאן מחמת עצמן, ש"מ.									!		לה:
ובעלי מומין ר"ע מכשיר בבעלי מומים.	תנן התם: [רבי עקיבא]										לה:
לא הכשיר ר"ע אלא בדוקין שבעין, הואיל וכשירים בעופות והוא, שקדם הקדישה את מומה. ומודה רבי עקיבא בעולת נקבה, דכמא דקדם מומה להקדישה דמי.	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:										לה:
המעלה מהן בחוץ - פטור	מתיב רבי זירא:								ז		לה:
הא מאימן - חייב									ז		לה:
והיכי משכחת לה? בעולת נקבה אי אמרת בשלמא קסבר רבי עקיבא עולת נקבה אם עלתה לא תרד, הא מני? ר"ע היא, אלא אי אמרת אם עלתה תרד, הא מני?									ז		לה:
אימא: המעלה מהן בחוץ - פטור, הא מאימורי אימן - חייב.									!		לה:
והא מהן קתני, ואימן דומיא דידהן									ז		לה:
אלא אימא: המעלה מאימוריהן בחוץ - פטור, הא מאימורי אימן - חייב.									!		לה:
שחטו על מנת להניח את דמו או אימוריו למחר, או להוציאן לחוץ - רבי יהודה פוסל	[רבי יהודה]										לה:
וחכמים מכשירין.	חכמים:										לה:
ע"מ ליתן על גבי הכבש שלא כנגד היסוד, וליתן את הניתנים למעלן למטה ואת הניתנים למטה למעלן, ואת הניתנים בפנים בחוץ ואת הניתנים בחוץ בפנים, שיאכלוהו טמאים שיקריבוהו טמאים, שיאכלוהו ערלים ושיקריבוהו ערלים, לשבר עצמות הפסח, לאכול הימנו נא, ולערב דמו בדם הפסולים - כשר, שאין מחשבה פוסלת אלא בחוץ לזמנו וחוץ למקומו, והפסח והחטאת שלא לשמן.											לה:
מ"ט דרבי יהודה?									ז		לו. ג
תרי קראי כתיבי בנותר, כתוב אחד אומר: (שמות יב) לא תותירו ממנו עד בקר, וכתוב אחד אומר: (ויקרא ז) לא יניח ממנו עד בקר, אם אינו ענין להניח, תנהו לענין מחשבת הינוח.	רבי אלעזר:								!		לו.
ורבי יהודה האי קרא להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:									ז		לו.
ת"ל: ובשר, חטאת ואשם מניין? ת"ל: זבח, ומנין לרבות שלמי נזיר ושלמי פסח? ת"ל: שלמיו, לחמי תודה	[תניא]								ז		לו.
א"כ, לימא קרא לא תותירו, מאי לא יניח? אם אינו ענין להינוח, תנהו ענין למחשבת הינוח.									!		לו.
התניח להניח, להוציא מאי איכא למימר?									ז		לו.
ועוד, טעמא דר' יהודה סברא הוא									ז		לו.
אי אתם מודים שאם הניחו למחר שהוא פסול? אף חישב להניחו למחר - פסול	דתניא, אמר להם רבי יהודה:								ז		לו.
אלא טעמא דרבי יהודה סברא הוא.									!		לו.
וניפלוג גמי ר"י בכולהן									ז		לו.
בהי גיפלו?									ז		לו.
בשובר עצמות הפסח ולאכול ממנו נא									!		לו.
זיבחה גופיה מי מיפסיל?									ז		לו.
ע"מ שיאכלוהו טמאים ושיקריבוהו טמאים									!		לו.
זיבחה גופיה מי מיפסיל?									ז		לו.

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

זבחים-כל הפסולין		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
שיאכלוהו ערלים ושיקריבוהו ערלים									!		לז
זיבחה גופיה מי מיפסיל?									ז		לז
כל כמיניה?	לישנא אחרינא:								ז		לז
לערב דמן בדם הפסולין									!		לז
רבי יהודה לטעמיה									ז		לז
אין דם מבטל דם.	דאמר: [רבי יהודה]								ז		לז
ליתן את הניתנין למעלה למטה, למטה למעלה									!		לז
רבי יהודה לטעמיה									ז		לז
שלא למקומו נמי מקומו קרינא ביה.	דאמר: [רבי יהודה]								ז		לז
ולילוג בניתנין בפנים שנתנן בחוץ, והניתנין בחוץ שנתנן בפנים									!		לז
בעינן מקום שיהא משולש, בדם בבשר ובאימורין.	קסבר רבי יהודה:								ז		לז
ומי אית ליה לרבי יהודה האי סברא?									ז		לז
(דברים יז) דבר רע, ריבה כאן חטאת ששחטה בדרום וחטאת שנכנס דמה לפנים - פסולה	והתניא, רבי יהודה:								ז		לז
ולית לרבי יהודה האי סברא?									ז		לז
הכניס בשוגג - כשר, הא במזיד - פסול	והתני, אמר רבי יהודה:								ז		לז
וקי"ל בשכיפר									ז		לז
השתא ומה התם עיילי עיילא, אי כיפר אין, אי לא כיפר לא, הכא דחשיב חשובי לא כל שכן									ז		לז
תרי תנאי ואליבא דרבי יהודה.									!		לז
וסבר ר' יהודה, חטאת ששחטה בדרום פסולה?									ז		לז
יכול חטאת ששחטה בדרום יהא חייב? ת"ל: (דברים טז) לא תזבח לה' אלהיך שור ושה וגו' כל דבר רע, על דבר רע אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו על חטאת ששחטה בדרום	והתניא, רבי יהודה:								ז		לז
תרי תנאי אליבא דרבי יהודה.									!		לז
ומודה רבי יהודה, שחזור וקובעו לפיגול.	רבא:										לז
תדע, דפיגול לפני זריקה לא כלום הוא, ואתאי זריקה וקבעה לה בפיגול.	רבא:										לז
ולא היא, התם הוא חדא מחשבה היא, הכא תרי מחשבות.									ז		לז
ליתן את הניתנין למעלה למטה, למטה למעלה, לאלתר - כשר, חזר וחישב חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחייבין עליו כרת, למחר - פסול, חזר וחישב בין חוץ לזמנו בין חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת	איתיביה רב הונא לרבא:								ז		לז
תיובתא דרבא תיובתא.											לז
חישב שיאכלוהו טמאים למחר - חייב.	רב חסדא אמר רבינא בר סילא:										לז
תדע, דבשר לפני זריקה לא חזי, וכי מחשב ביה מיפסיל.	רבא:										לז

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה < מעשה-story O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ¿ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

זבחים-כל הפסולין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ולא היא, התם זריק ומיחזי, הכא לא מיחזי כלל.									¿	◊	לו:
בשר פסח שלא הוצלה, ולחמי תודה שלא הורמו - חייבין עליהן משום טומאה.	רב חסדא: מרגלא בפומיה דרב דימי בר חיננא:									◊	לו:
(ויקרא ז) אשר לה' - לרבות אימורי קדשים קלים לטומאה	רבא: תדע, דתניא:								■	◊	לו:
אלמא אע"ג דלאו בני אכילה נינהו - חייבין עליהן משום טומאה, הכא נמי אע"ג דלאו בני אכילה נינהו - חייבין עליהן משום טומאה.									■		לו:
ולא היא, התם אימורי קדשים קלים חזו לגבוה, לאפוקי בשר פסח שלא הוצלה ולחמי תודה שלא הורמו, דלא חזו לא לגבוה ולא להדיוט.									¿	◊	לו:
הדרן עלך כל הפסולין										◊	

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוק-answer proof-ראיה
--	---

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כל הניתנין על מזבח החיצון שנתן במתנה אחת - כיפר, ובחטאת - שתי מתנות	בית שמאי:										■
אף חטאת שנתנה מתנה אחת - כיפר.	בית הלל:										■
לפיכך, אם נתן את הראשונה כתיקנה ואת השניה חוץ לזמנה - כיפר, ואם נתן את הראשונה חוץ לזמנה ואת השניה חוץ למקומה - פיגול וחייבין עליו כרת.											■ ■
כל הניתנין על המזבח הפנימי שאם חסר אחת מן המתנות - כאילו לא כיפר.											■
לפיכך, נתן כולן כתיקנן ואחת שלא כתיקנה - פסולה ואין בו כרת.											■ ◊
מניין לניתנין על מזבח החיצון שנתן במתנה אחת שכיון? תלמוד לומר: (דברים יב) ודם זבחיך ישפך.	תנו רבנן:										■ ◊
והאי להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:											⚡
מניין לכל הדמים שטעונים מתן דם ליסוד? ת"ל: ודם זבחיך ישפך	[תניא]										⚡ ◊
נפקא ליה מדרבי											!
אומר: (ויקרא ה) והנשאר בדם ימצה - שאין ת"ל בדם, ומה ת"ל בדם? לפי שלא למדנו אלא לניתנין מתן ד' שטעונים מתן דמים ליסוד, שאר דמים מניין? ת"ל: והנשאר בדם ימצה, שאין ת"ל בדם, ומה ת"ל בדם? לימד על כל הדמים שטעונים מתן דמים ליסוד.	דתניא, רבי:										■ ! ◊
ואכתי להכי הוא דאתא? מיבעי ליה לכדתניא:											⚡
מנין לניתנין בזריקה שנתן בשפיכה יצא? ת"ל: ודם זבחיך ישפך	[תניא]										⚡ ◊
סבר לה כר' עקיבא											!
לא זריקה בכלל שפיכה ולא שפיכה בכלל זריקה	דאמר: [רבי עקיבא]										■ ! ◊
ברך ברכת הפסח פטר את של זבח, של זבח - לא פטר את הפסח, דברי ר' ישמעאל	דתנן: [רבי ישמעאל]										■ ◊
לא זו פוטרת זו, ולא זו פוטרת זו.	רבי עקיבא:										■ ◊
אכתי להכי הוא דאתא? מיבעי ליה לכדתניא:											⚡
מתוך שנאמר: (במדבר יח) אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז וגו', למדנו לבכור שטעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח, מעשר ופסח מניין? תלמוד לומר: ודם זבחיך ישפך	רבי ישמעאל:										■ ⚡ ◊
סבר לה כר' יוסי הגלילי											!
דמו לא נאמר אלא דמם, חלבו לא נאמר אלא חלבם, לימד על בכור מעשר ופסח שטעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח.	דתניא, רבי יוסי הגלילי:										■ ! ◊
ורבי ישמעאל האי קרא מפיק ליה להכי ומפיק ליה להכי?											⚡ ◊
תרי תנאי אליבא דרבי ישמעאל.											!
בשלמא לרבי ישמעאל דמוקים לה כוליה בבכור, היינו דכתיב (במדבר יח) ובשרם יהיה לך, אלא לרבי יוסי דמוקי ליה נמי במעשר ופסח, מעשר ופסח בעלים אכלי ליה, מאי ובשרם יהיה לך?											⚡ ◊
אחד תם ואחד בעל מום, לימד על בכור בעל מום שניתן לכהן, שלא מצינו לו בכל התורה כולה.											!
ורבי ישמעאל?											⚡
נפקא ליה מלך יהיה דסיפא.	[רבי ישמעאל]										!
בשלמא לר' יוסי הגלילי דמוקי ליה נמי במעשר ופסח, היינו דכתיב: (במדבר יח) לא תפדה קדש הם, הם קריבין ואין תמורתן קריבה											⚡ ◊
תמורת בכור ומעשר, הן וולדן וולדן עד סוף כל העולם הרי הן כבכור ומעשר, ויאכלו במומן לבעלים	ותנן:										■ ⚡ ◊

disputants ♦ חולקים- central point for summary and review ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment < מובאה של פסקה קודמת- story מעשה- key מקרא:	statement מימרא- challenge קושיא- question שאלה- answer ! תירוץ- proof ראיה-
--	--

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
שמעתי שתמורת פסח קריבה ותמורת פסח אינה קריבה, ואין לי לפרש	ותנן, אמר רבי יהושע:								ז	◊	לז:
אלא לרבי ישמעאל דמוקי ליה כוליה בבכור, מעשר ופסח דלא קריבה תמורתן מנא ליה?									ז	◊	לז:
מעשר - גמר עברה עברה מבכור, פסח - בהדיא כתב ביה כשב, מה ת"ל אם כשב? לרבות תמורת הפסח אחר הפסח שתקרב שלמים, יכול אף לפני הפסח כן? ת"ל: הוא.									!	◊	לז:
וכל הנך תנאי דמפקי ליה להאי דם זבחיך ישפך לדרשא אחרינא, האי כל הניתנין על מזבח החיצון שנתנן מתנה אחת שכיפר מנא להו?									ז	◊	לז:
סברי להו כבית הלל									!		לז:
אף חטאת שנתנה מתנה אחת כיפר	דאמרי: [בית הלל]								!	◊	לז:
וילפינן כולהו מחטאת.									!	◊	לז:
והחטאת - שתי מתנות.										■	לז:
מ"ט דב"ש? (ויקרא ד) קרנות קרנות קרנות - הרי כאן שש, ארבעה למצוה ושתיים לעכב.	רב הונא: [בית שמאי]									■	לז:
ובית הלל?									^		לז:
קרנת קרנת קרנות - הרי כאן ארבע, שלש למצוה אחת לעכב.	[בית הלל]								!	◊	לז:
ואימא: כולהו למצוה									ז	◊	לז:
כפרה בכדי לא אשכחן.									!	◊	לז:
ואיבעית אימא: היינו טעמא דבית הלל, אהני מקרא ואהני מסורת, אהני מקרא לטפויי חדא, ואהני מסורת לבצורי חדא.									!	◊	לז:
אלא מעתה, (דברים ו) לטטפת (דברים יא) לטטפת (שמות יג) לטוטפות - הרי כאן ארבע, אהני קרא ואהני מסורת, חמשה בתי בעי למיעבד									ז	◊	לז:
סבר לה כר' עקיבא									!		לז:
טט בכתפי שתיים, פת באפריקי שתיים.	דאמר: [רבי עקיבא]								!	◊	לז:
אלא מעתה, (ויקרא כג) בסכת בסכת בסוכות, אהני מקרא ואהני מסורת, חמשה דפנתא בעי למיעבד									ז	◊	לז:
התם חד קרא כוליה לגופיה, וחד לסככה, אתאי הלכתא וגרעתה לשלישית ואוקימתה אטפח.									!	◊	לז:
אלא מעתה, (ויקרא יב) וטמאה שבועים, שבעים, אהני קרא ואהני מסורת, ארבעים ותרין בעיא למיתב									ז	◊	לז:
שאני התם, דכתי': (ויקרא יב) כגדתה.									!	◊	לז:
(ויקרא ד) וכפר וכפר וכפר, מפני הדין, שיכול והלא דין הוא: נאמרו דמים למטה ונאמרו דמים למעלה, מה מתן דמים האמורים למטה - שנתנן במתנה אחת כיפר, אף דמים האמורים למעלה - שנתנן במתנה אחת כיפר	ותנא מיייתי לה מהכא:								!	■	לז:
או כלך לדרך זו: נאמרו דמים בפנים ונאמרו דמים בחוץ, מה דמים האמורים בפנים - חיסר אחת מן המתנות לא עשה ולא כלום, אף דמים האמורים בחוץ - חיסר אחת מן המתנות לא עשה ולא כלום									ז	■	לז:
נראה למי דומה? דנין חוץ מחוץ ואין דנין חוץ מבפנים									!	■	לז:
או כלך לדרך זו: דנין חטאת וארבע קרנות מחטאת וארבע קרנות, ואל יוכיח חוץ שאין חטאת וארבע קרנות									ז	■	לז:
תלמוד לומר: וכפר וכפר וכפר, וכפר - אע"פ שלא נתן אלא שלש, וכפר - אע"פ שלא נתן אלא שתיים, וכפר - אע"פ שלא נתן אלא אחת.									!	■	לז:
והאי מיבעי ליה לגופיה									ז	◊	לז:
אמר קרא: וכפר ונסלח, זו היא כפרה זו היא סליחה.	רבא: בר אדא מרי אסברה לי:								!	◊	לז:

מילרא- statement קושיא- challenge שאלה- question תירוק- answer ראיה- proof	חולקים- disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה- story
--	--

מקרא- key:

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													מאן דאמר		זבחים- בית שמאי
לח.	◊																מימרא
לח.	◊																אימא: וכפר - אע"פ שלא נתן אלא שלש למעלה ואחת למטה, וכפר - אע"פ שלא נתן אלא שנים למטה ושנים למעלה, וכפר - אע"פ שלא נתן למעלה אלא למטה.
לח.	◊																א"כ, ביטלת תורת ארבע קרנות.
לח.	◊																ואי רחמנא אמר, ליבטלון
לח.	◊																איזהו דבר שצריך שלש? הוי אומר: אלו קרנות.
לח.	◊																אימא: וכפר - אע"פ שלא נתן אלא אחת למעלה ושלוש למטה
לח.	◊																לא מצינו דמים שחציין למעלה וחציין למטה.
לח.	◊																ולא?
לח.	◊																הוה ממנו אחת למעלה ושבע למטה
לח.	◊																ההוא כמצליף.
לח.	◊																מאי כמצליף?
לח.	◊																כמגדנא.
לח.	◊																הוה על טהרו של מזבח שבע פעמים
לח:	◊																מאי לאו אפלגיה דמזבח, כדאמרי אינשי: טהר טיהרא דיומא
לח:	◊																לא, אגילוייה, דכתיב: (שמות כד) וכעצם השמים לטוהר.
לח:	◊																והאיכא שירים
לח:	◊																שירים לא מעכבי.
לח:	◊																והאיכא שירים הפנימים, דאיכא דמ"ד - מעכבין
לח:	◊																בחד מקום קאמרינן.
לח:	◊																תניא: רבי אליעזר בן יעקב: בית שמאי אומרים:
לח:	◊																אחת שבחטאת ואחת שבכל הזבחים - מתרת ומפגלת.
לח:	◊																אם כן, ליתנייה גבי קולי בית שמאי וחומרי בית הלל
לח:	◊																כי איתשיל - להתירא איתשיל, דהוה להו בית שמאי לחומרא.
לח:	◊																שלש מתנות שבחטאות אינן באות בלילה, ובאות לאחר מיתה, והמעלה מהן בחוץ - חייב.
לח:	◊																יש מהן כתחלתו, ויש מהן כסופו:
לח:	◊																חוץ ולילה, זרות וכלי שרת, קרן ואצבע, כיבוס ושירים - כתחלתן
לח:	◊																מיתה, לא שריא ולא מפגלא, ולא עיילא לגואי - כסופן.
לח:	◊																מנא אמינא לה?
לח:	◊																ניתן מן הצואר על הבגד - אינו טעון כיבוס, מן הקרן ומן היסוד - אינו טעון כיבוס
לח:	◊																הא מן הראוי לקרן - טעון כיבוס.

OHR SOMAYACH אוהר שומ"ץ
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

זבחים לד: - מא:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
היכא?								^			מ.
בפרה ובנגעים.	רב פפא:							!		◇	מ.
מתן ארבע מנין?								^		◇	מ.
ת"ל: כן יעשה.								!		◇	מ.
מ"ש מתן ז' דכתיבן וכפילן, מתן ד' נמי כתיבן וכפילן								ז		◇	מ.
לא נצרכא אלא לר"ש	רבי ירמיה:							!			מ.
למעלה אומר: קרן קרנות - שתים, למטה הוא אומר: קרן קרנות - ארבע, דברי ר"ש	דתניא: [רבי שמעון]							! ■ ◆		◇	מ.
אינו צריך, הרי הוא אומר באהל מועד, על כל האמור באהל מועד.	רבי יהודה:							! ■ ◆		◇	מ.
ורבי יהודה כן יעשה מאי עביד ליה?								ז		◇	מ.
מיבעי ליה לכדתניא:								!			מ.
לפי שלא למדנו לפר יוה"כ לסמיכה ושירי הדם, מנין? ת"ל: כן יעשה.	[תניא]							! ■		◇	מ.
ולפר יוה"כ לא למדנו? הא אמרת: לפר - זה יוה"כ								ז			מ.
איצטריך, סד"א: הני מילי עבודה דמעכבא כפרה, אבל עבודה דלא מעכבא כפרה אימא לא, קמ"ל.								!		◇	מ.
ור"ש האי באהל מועד מאי עביד ליה?								ז			מ.
באהל מועד מבעי ליה, שאם נפחתה תקרה של היכל לא היה מזה.	[רבי שמעון]							!		◇	מ.
ואידך?								ז			מ.
מאשר.	[רבי יהודה]							!		◇	מ.
ואידך?								ז			מ.
אשר לא דריש.	[רבי שמעון]							!		◇	מ.
לר' יהודה נמי איצטריך, סד"א: מידי דהוה אסמיכה ושירי הדם, דאע"ג דכתיבן וכפילן לא מעכבא, מתן ארבע נמי לא תתעב, קמ"ל.	אביי:							!		◇	מ.
לפר - זה פר יום הכפורים.								■		◇	מ.
למאי הילכתא?								^			מ.
אי לעב								!			מ.
פשיטא, חוקה כתיבה ביה								ז			מ.
לא נצרכא אלא לרבי יהודה	רב נחמן בר יצחק:							!		◇	מ.
כי כתיבה (ויקרא ז) חוקה - אדברים הנעשים בבגדי לבן בפנים, שאם הקדים מעשה לחבירו לא עשה ולא כלום, אבל דברים הנעשים בבגדי לבן בחוץ - הקדים מעשה לחבירו מה שעשה עשוי	דאמר: [רבי יהודה]							! ■		◇	מ.
אימא מדכסידרן לא מעכבי, הזאות נמי לא מעכבי, קמ"ל.								!		◇	מ.
ומי מצית אמרת הכי?	מתקיף לה רב פפא:							ז			מ.
(ויקרא ז) וכלה מכפר את הקודש - אם כיפר כילה, ואם לא כיפר לא כילה, דברי ר"ע	והתניא: [רבי עקיבא]							ז ■		◇	מ.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מפני מה לא נאמר: אם כילה כיפר, ואם לא כילה לא כיפר?	א"ל רבי יהודה:			◊	◊						
לא נצרכא, אלא לאת דם ובטבילה	רב פפא:				!						
את - אמר רב אחא בר יעקב: לא נצרכא, להכשיר אמין שבאצבע.	[רב אחא בר יעקב]					■					
בדם - שיהא בדם שיעור טבילה מעיקרא						■					
וטבל - ולא מספג.						■					
ואיצטריך למכתב בדם, דאי כתב רחמנא וטבל, הוה אמינא: אע"ג דליכא שיעור טבילה מעיקרא, כתב רחמנא בדם ואי כתב רחמנא בדם, ה"א: אפי' מספג, כתב רחמנא וטבל.						■				◊	
מזבח קטרת הסמים למה לי? שאם לא נתחנך המזבח בקטורת הסמים לא היה מזה.						■				◊	
תניא כוותיה דרב פפא:						■					
ועשה כאשר עשה - מה ת"ל לפר? לרבות פר יום הכפורים לכל מה שאמור בענין, דברי רבי	[תניא: רבי]					■	◊				◊
ק"ו, ומה במקום שלא הושוה קרבן לקרבן - הושוה מעשים למעשים, מקום שהושוה קרבן לקרבן - אינו דין שישוה מעשה למעשה, אלא מה ת"ל לפר? זה פר העלם דבר של צבור, לפר - זה פר כהן משיח.	רבי ישמעאל:					■	◊				◊
ומה במקום שלא הושוה קרבן לקרבן.	אמר מר:									◊	◊
מאי לא הושוה קרבן לקרבן?										^	
אילימא פר יוה"כ ושעיר יום הכפורים										!	
איכא למיפרך: מה להנך שכן נכנס דמם לפני ולפנים										◊	
אלא פר העלם דבר של צבור ושעירי עבודת כוכבים										!	
איכא למיפרך: מה להנך שכן מכפרין על עבירות מצוה ידועה										◊	
אלא פר העלם דבר של צבור ושעיר של יום הכפורים, והכי קאמר: ומה במקום שלא הושוו קרבן לקרבן, דהאי פר והאי שעיר - הושוו מעשים למעשים למאי דכתב בהו, מקום שהושוו קרבן לקרבן, דהאי פר והאי פר - אינו דין שהושוו מעשים למעשים										!	◊
ואתא ליה פר יוה"כ לאת בדם וטבילה מפר כהן משיח, ואתי ליה שעיר יוה"כ משעירי עבודת כוכבים מק"ו.										■	◊
וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בק"ו?										◊	
דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בק"ו.	רב פפא, קסבר תנא דבי רבי ישמעאל:									!	◊
לפר - זה פר העלם דבר של צבור.										◊	◊
הא בגופיה כתיב										◊	
משום דבעי אגמורי פר העלם דבר של צבור ביותרת ושתי כליות לשעירי עבודת כוכבים, ופר העלם דבר של צבור בגופיה לא כתיב, בהיקשא אתי, איצטריך לפר למיהוי כמאן דכתיב ביה בגופיה, ולא ליהוי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש.	רב פפא:									!	◊
ועשה כאשר עשה - מה ת"ל לפר? לפי שנאמר: (במדבר טו) והם הביאו את קרבנם אשה לה' וגו', חטאתם - אלו שעירי עבודת כוכבים, שגגתם - זה פר העלם דבר של צבור, חטאתם על שגגתם - אמרה תורה: חטאתם הרי היא לך כשגגתם, שגגתם מהיכן למדת? לא בהיקשא? וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש? ת"ל: לפר - זה פר העלם דבר של צבור, לפר - זה פר כהן משיח.	תניא כוותיה דרב פפא:									■	■
חטאתם - אלו שעירי עבודת כוכבים.	אמר מר:									■	◊
תיפוק ליה מקרא קמא										◊	
החטאת - לרבות שעירי עבודת כוכבים	דאמר מר:									■	◊

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת פיסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator													מא
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הני מילי הזאות דכתיבן בגופיה, אבל יותרת ושתי כליות דלא כתיבן בגופיה אימא לא, קא משמע לן.	רב פפא:														מא:
והא תנא פר יוה"כ לכל מה שאמר בענין קאמר	רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא:														מא:
תנאי היא, תנא דבי רב מרבי הכי, תנא דבי רבי ישמעאל לא מרבי הכי.															מא:
מפני מה נאמרו יותרת ושתי כליות בפר כהן משיח, ולא נאמרו בפר העלם דבר של צבור? משל למלך בשר ודם שזעם על אוהבו, ומיעט בסרחונו מפני חיבתו.	תנא דבי רבי ישמעאל:														מא:
מפני מה נאמרה (ויקרא ד) פרוכת הקדש בפר כהן משיח, ולא נאמר בפר העלם דבר של צבור? משל למלך בשר ודם שסרחה עליו מדינה, אם מיעוטה סרחה - פמליא שלו מתקיימת, אם רובה סרחה - אין פמליא שלו מתקיימת.	ותנא דבי רבי ישמעאל:														מא:
לפיכך אם נתן כולן כתיקנן כו'.															מא:
פיגל בקומץ ולא בלבונה, בלבונה ולק בקומץ - רבי מאיר אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	תנן התם: [רבי מאיר]														מא:
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר.	חכמים:														מא:
לא תימא טעמא דר' מאיר דקסבר מפגלין בחצי מתיר, אלא הכא במאי עסקינן - כגון שנתן את הקומץ במחשבה והלבונה בשתיקה	רבי שמעון בן לקיש:														מא:
כל העושה - על דעת ראשונה הוא עושה.	קסבר: [רבי מאיר]														מא:
ממאי?															מא:
לפיכך אם נתן כולן כתיקנן ואחת שלא כתיקנה - פסול ואין בו כרת	מדקתני:														מא:
הא אחת שלא כתיקנה וכולן כתיקנן - פיגול															מא:
מנני?															מא:
אילימא רבנן															מא:
אין מפגלין בחצי מתיר	הא אמרי רבנן:														מא:
אלא רבי מאיר															מא:
ואי טעמא דרבי מאיר משום דמפגלין בחצי מתיר הוא, אפילו כדקתני נמי, לאו משום דקסבר: כל העושה - על דעת ראשונה הוא עושה.															מא:
לעולם רבנן היא, ומאי כתיקנן? כתיקנן לפיגול.	רבי שמואל בר יצחק:														מא:
לפיכך אם נתן כולן כתיקנן ואחת שלא כתיקנן - פסול ואין בו כרת	והא מדקתני:														מא:
מכלל דתיקנה להכשירה הוא דאתא															מא:
מאי שלא כתיקנה? חוץ למקומו.	רבא:														מא:
שלא לשמו.	רב אשי:														מא:
מכלל דכי לא עביד לה חוץ למקומו ושלא לשמו - מחייב															מא:
אידיד דתנא רישא: פיגול וחייבין עליו כרת, תנא נמי סיפא: פסול ואין בו כרת.															מא: